

ПРОТОКОЛ

№ 391

гр. Варна, 13.05.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на тринадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Марин Цв. Атанасов
Съдебни Албена Кръстева Димова
заседатели: Атанаска Иванова Иванова

при участието на секретаря Родина Б. Петкова
и прокурора Пл. Д. М.

Сложи за разглеждане докладваното от Марин Цв. Атанасов Наказателно дело от общ характер № 20213100201273 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИЯТ:

Д. Б. Д. – уведомен от предходното с.з., явява се лично и с адв. Г., редовно упълномощен от преди.

СВИДЕТЕЛИ:

М. М. ХР. – редовно призован не се явява. Призовката получена от брат му.

СЪДЪТ докладва две постъпили писма от ТД на НАП-Варна, с първото уведомяват съда, че няма подадена коригираща годишна декларация от „.....“ и второ писмо с приложено към него уведомление от Тихомир М., както и представени от адв. Г. писмени доказателства - незаверени за вярност уведомление до ТД НАП Варна и коригираща ГДО за 2015 г. на ЕООД „Тера голд БГ“.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото. Да се приемат като писмените доказателства.

Адв. Г.: Да се даде ход на делото. Да се приемат писмените доказателства.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, както и че служебно изисканите и представени от защитата на подсъдимия писмени доказателства са относими и допустими, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

от фазата на съдебното следствие

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото писмо изх. №

14344/04.04.2022 г. от ТД на НАП- Варна, писмо изх. № 20550/12.05.2022 г. на ТД НАП- Варна, ведно с уведомление от Тихомир М. от 15.10.2021 г., коригираща ГДО за 2015 г. на „.....“ ЕООД.

Съдът като взе предвид постъпилите от ТД НАП - Варна писма, относно обстоятелството, че не е завеждана при тях коригираща декларация за 2015 г. на ЕООД „.....“ намира, че по делото не следва да бъде назначавана допълнителна ССЧЕ, доколкото такова искане е отправено от защитата в предходно с.з., в случай, че такава е налична

Предвид горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Г. от предходно с.з. за назначаване на допълнителна ССЧЕ.

ПРОКУРОРЪТ: По отношение на неявлия се свидетел, ако защитата даде съгласие, моля да бъдат прочетени и приобщени показанията му дадени на д.пр. Същият е в чужбина и не може да се яви продължително време

Считам, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, така че моля да дадете ход на съдебните прения.

Адв. Г.: Относно неявлия се свидетел, предоставям на съда, като не възразявам да бъдат прочетени показанията му.

Въпреки всичко мисля, че с оглед пълното изясняване на делото и то от обективната му страна, относно размера на дължимия данък, все пак трябва да бъде направена допълнителна ССЧЕ от друго вещо лице като се съобразявам, че такава е възможна, предвид направения разпит на свид. В. О., който казва, че съхранява за този период счетоводните данни и както и с оглед разпита на самото вещо лице, което казва, че ако разполага с пълната информация на свид.О. би могла да даде заключение за покупната стойност на зърното, предмет на инкриминираните приходи съответно на данъка, който се начислява върху тях. Т.к. видно от самата експертиза не е съобразена тази стойност, съобразена е само прихода, нямаме данни за разхода и считам, че правилно би било да бъде проверен какъв е разхода и съобразно това какъв е финансовия резултат, т.е, а каква е била печалбата и какъв е размера на дължимия данък, т.к. деянието е престъпно когато дължимия данък е в големи размери, иначе е административно нарушение. И Съответно Вие при преценката си ще трябва да решите дали е престъпление, административно нарушение, или просто няма деяние. Но това зависи от цената, която е платена от дружеството за покупката на това зърно, преди да бъде продадено, а ние нямаме данни в тази насока и по тази причина от обективна страна остана тази неяснота. Относно правната страна и субективната страна на деянието, споделям становището на прокурора, че се изясни.

Съдът разясни на подсъдимия, че прочетените показания на неявлия се свидетел М.Х. могат да се ползват при постановяване на присъдата.

Подс.Д.: Аз не се противопоставям да се прочетат показанията на свид. М.Х..

ПРОКУРОРЪТ: Намирам, че няма основание за назначаване на допълнителна ССЧЕ. Считам, че не са налице основанията на нито една от алтернативите на закона за допълнителна, или повторна експертиза. Поне аргументите, които бяха изтъкнати от колегата не считам, че са основателни, т.к. на първо място не съм съгласен с това, че не са взети предвид разходи. Взети са такива от всичките налични доказателства. Отделно от това делото е водено от няколко години и по време на д.пр. подсъдимият и защитата са имали възможност да представят доказателства за направени разходи. Няма никакво съмнение, че в интерес на подсъдимия е да представи такива доказателства. Аз мисля, че след като не е представил такива, те просто не съществуват, така че моля да оставите без уважение искането на защитата.

Адв. Г. /реплика/: Обвинението когато се формулира в д.пр. е формулирано така, че не може да се разбере ясно за каква сделка става въпрос. Затова разбрахме късно. Освен това тази аз споменах, че всичко се намира в счетоводството, не във владение на подсъдимия, той работи в чужбина. В хода на процеса сега установихме, че стария счетоводител съхранява счетоводството от тогава. Не говоря изобщо за разходи, говоря за доставната цена на конкретната стока, че не е съобразена. Основното разходно звено го няма, т.к. става въпрос за търговия. Там основния разход е покупката на стоката, която после продаваш.

Съдът като взе предвид направеното от защитата искане и становището на страните, намира следното:

Прави се искане, което по своята същност представлява желание за назначаване на повторна ССЧЕ с оглед изявлението, че същата следва да бъде изготвена от вещо лице, различно от това депозирало и защитило наличната по делото. Критериите за повторната експертиза са посочени в чл. 153 от НПК и те са представеното заключение да не е обосновано и да възниква съмнение за неговата правилност. Изслушването на вещото лице по делото беше след разпита на свид. В. О., счетоводител на данъчно задълженото дружество и към него бяха отправени въпроси от вещото лице, вписани в съдебния протокол за естеството на дейността му. Категорично от свидетеля беше заявено, че той разполага с електронно досие, което представлява придаваните му фактури и заключението не претърпя промяна след разпита на свидетеля.

С оглед на изложеното, предвид и обстоятелствата, че заключението на СсЧЕ е обосновано и не възниква съмнение за неговата правилност, както и че не са налични и не са постъпили нови данни, които защитата предполагаше, че биха могли да се съдържат в коригиращата декларация, съдът намира че не са налице основания за назначаване на нито на повторна ССЧЕ, нито на допълнителна експертиза, в какъвто смисъл е и вече постановеното на съда определение по горе.

С оглед изявлението на страните и на подсъдимия, че не възразяват да бъдат прочетени показанията на свид. М. М. ХР. дадени пред орган на досъдебното производство, на основание на чл.281,ал.5 във вр. с ал.1, т.3 от НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Г. за назначаване на повторна ССчЕ.

ПРОЧИТА И ПРИБОЩАВА показанията на свид. М. М. ХР., дадени на 28.12.2018 г. на лист 14-15, т.2 от д.пр.

На основание чл. 283 от НПК се прочитат протоколите и писмените документи, съдържащи се към делото, които ще бъдат използвани от съда като доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приключи съдебното следствие, нямам други искания. Моля да дадете ход на делото по същество.

Адв. Г.: Аз също нямам други искания, моля да дадете ход на съдебните прения. Съдът намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което на основание чл. 291 от НПК, председателят на състава **ОБЯВИ**

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ: Като представител на ВОП поддържам обвинението срещу Д. Б. Д. във вида, в който е внесено във ВОС с ОА. Намирам, че от доказателствата по делото безспорно е установено, че както от обективна, така и субективна страна, подсъдимият Д. е осъществил престъпление по чл. 255, ал.5 вр. ал.2 т.2 от НК. От писмените и гласни доказателства е доказано несъмнено, че именно подс. Д. реално е управлявал „.....“ ЕООД. Той е бил не само собственик и управител, но фактически е осъществявал управлението и извършването на търговската дейност на фирмата. Що се касае за писмените доказателства, това са от една страна, представените от ТД НАП-Варна ревизионен акт, ревизионен доклад също така голямо количество писмени доказателства, предоставени от банките, от които става ясно, че подсъдимият е управлявал фирмата, т.к. е извършвал трансакции - теглене и внасяне в тези банки. Това са Райфайзенбанк, Ситибанк, където има сключен договор за откриване на сметка, документи за извършени касови тегления. Подписал е спесимен в ДСК, че има право да се разпорежда със сметките на дружеството в банката, както и други придружаващи документи. Документи от ЦКБ, пак искане за откриване на сметка, приложения към нея, декларации, спесимени и др. документи, свързани с оперирането на сметките, Прокредитбанк – искания за откриване на сметка, спесимени, други приложени документи, Интернешънъл асет банк – договори, искания, извлечения че е внасял и теглил пари от банковата сметка и че е нареждал преводи. Разбира се без претенция да съм изчерпателен, т.к. информация се намира по делото. Това е само примерно изброяване. Също така документи, представени от свидетелите, управители на фирмите и съконтрагенти, договори, фактури и др. документи, доказващи делото, които са предмет на обвинението, а именно от които се формира печалбата, респ. данъка.

Същото се потвърждава и от гласните доказателства - показанията на свидетелите В. О., А.Р., Г.Г., П.Р., Д.Ц., Я.Г.. Всички свидетели, които са били управители, или упълномощени на фирмите съконтрагенти в показанията си потвърждават, че по повод на тези сделки са контактували с подсъдимия, което сочи авторството на деянието. Свид. В. О. изтъква, че именно подсъдимият е говорил с него във връзка със счетоводството на

дружеството. Във връзка с осчетоводяването е контактувал с подсъдимия, последният му е носил фактурите, които е осчетоводявал и на които се е формирал крайния счетоводен резултат и което е най-важно от показаният му стана ясно, че подсъдимият не му е представил документите, които са му били необходими да бъде подадена процесната декларация и да бъде формирана тази огромна печалба и данъка в особено големи размери, който е бил укрит. Т.е. с действията си от обективна страна подсъдимият е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, като не е деклариран данни на подадена декларация. Това, че укритите данъци са в особено големи размери е несъмнено съпоставено с дефиницията по чл.73, т.14 от НК, т.к. сумата от 76 764,56 лв. несъмнено многократно надвишава размера, отразен в закона. От писмените доказателства, анализирани в ССЧЕ става ясно как е била формирана печалбата и какъв данък не е бил деклариран и механизма, по който това формиране се е прехвърлило към 2016 г. Това беше потвърдено от показанията на счетоводителя О., който описа същия механизъм.

Намирам, че няма съмнение, че както от обективна, така и от субективна страна подсъдимият да е извършил деянието и следва да понесе наказателна отговорност.

От субективна страна деянието той е извършил под формата на пряк умишъл, т.е. не е декларирайки тази печалба е съзнавал, че укрива данък в особено големи размери.

Предвид това, че е налице смекчаващо отговорността обстоятелство, а именно чистото съдебно минало на подсъдимия и отегчаващи отговорността обстоятелства - това, че размера доста голям, намирам че наказание около и над минималния размер би изпълнило целите на наказанието. Ако съдът прецени, че трябва да наложи наказание и то е в размер, който позволява неговото отлагане с подходящ изпитателен срок не бих възразил. Считам, че същото би изпълнило целите на наказанието.

Моля за Вашата присъда в този смисъл.

Адв.Г.: Отчасти споделям становището на представителя на ВОП, отчасти-не. Това, което наистина е категорично доказано е самото невярно деклариране от обективна страна. Да наистина очевидно стана ясно, че въпросната декларация е с невярно съдържание, но обвинението не е за невярно деклариране, а за невярно деклариране с цел отбягване постановяване на данък и отбягване на неговото плащане, но такива данни и доказателства според мен не се събраха в достатъчна степен в настоящото производство.

Вярно е, че моя подзащитен е вземал някакви управителни действия, или решения, но те са касаели транспортния аспект на дейността, а не търговския, нито пък свързания с оборота и осчетоводяване на сделките. Яви се тук човек, който изрично каза, че той се занимава с тези неща, което беше потвърдено и от разпитаните свидетелите, които казаха с кого са имали работа конкретно в търговската част. Обвинението се обосновава с въпросната ССЧЕ, която когато беше приета аз я оспорих, за което има отражение в протокола, а ако се направи внимателен анализ на експертизата заедно с това, което каза вещото лице в с.з. става ясно, че вещото лице не е съобщила каква е придобивната стойност за фирмата на подсъдимия на въпросното зърно и съответно тази стойност не е извадена от уравнението.

Вещото лице каза, че е възможно тази стойност да е заприходена като пасив в някакъв поранен период, но каза - възможно е и да не е, каза, че не е изследвала този момент, т.к. така ѝ е била формулирана задачата. Само това съмнение е достатъчно да се приеме, че деянието от обективна страна в целия му състав не е доказано и съответно обвинението да бъде отхвърлено, т.к. не може осъдителната присъда да се обосновава с предположение, че може би този разход някъде ще бъде установен - няма такива доказателства. По-скоро обратното, ако съобразяваме разхода на свид. О., не е бил осчетоводен като разход, седял е в специална сметка и е трябвало когато се прави експертизата да се изчисли и доставната стойност, което би било един съвсем различен финансов резор, който ние не знаем обаче и няма как да приемем, че той би формирал някаква голяма печалба, която съответно да изисква да бъде обложена с данък, който за е в голям размер. Затова аз считам, че от обективна страна престъплението не беше доказано по един достатъчно категоричен и безспорен начин, или както пише в НПК да е извън всякакво съмнение.

Още по-малко считам, че беше доказан субективния елемент. Както се установи подсъдимият се е занимавал с транспорт, не със самата търговска част. Относно счетоводството е подписвал каквото му е подготвено.

Престъплението обаче изисква да имаме невярно деклариране и то да бъде с т.н. специална цел да се избегне установяването и плащането на данъка. От доказателствата по делото никъде ние не установихме, че този човек е имал желание, искал е, целял е да декларира нещо невярно за да не плати данък. Той беше съвсем откровен пред Вас, мисля че фактическата обстановка в тази част стана ясна и затова не считам, че може да му се вмени във вина нещо такова, че той съзнателно е направил невярно деклариране, подписал е само и само за да избегне данъка и по тази причина, съобразявайки двата елемента на престъплението, мисля че би било правилно и справедливо да постановите съдебен акт, с който да оправдаете подзащитният ми.

Ако все пак прецените, че следва да бъде наказан, моля да съобразите и още няколко неща извън изложените от прокурора като смекчаващи, а именно искреното му поведение, макар че то не съдържа самопризнание, но той няма какво да признае, просто разказа какво му се е случило, той съдейства за изясняване на обективната истина, има положителни характеристични данни, един сериозен, авторитетен човек, който сам отглежда детето си, грижи се за майка си, която е вдовица, ползва се с авторитет и добро име в обществото.

Така, че моля да съобразите тези неща, да прецените доколко е доказано престъплението, доколко той е имал такива намерения и да отсъдите по справедливост.

ПРОКУРОРЪТ /реплика/: Отново ще повторя по повод ССЧЕ, че всички данни и доказателства, които имат отношение към инкриминираното деяние са били налични и събрани още в ревизионното производство. Безспорно от съдебната практика е доказателствен материал и той е бил съобразен от вещото лице. Това от една страна.

Що се касае за субективната страна, то не може да очакваме от подсъдимия да каже

какво е било в мислите му, това се извлича от обективните му действия. Бих се съгласил с колегата ако ставаше въпрос за декларации под, или над 3000 лв. и е пропуснато 500 лв. да бъдат декларирани, но тук говорим за резултат за цяла година при печалба близо милион и огромен данък, който не декларирането няма възможност да има каквато и да е друга цел освен укриването на този данък. Това се извлича от обективната истина.

Адв. Г. /дуплика/: Това, което каза прокурора в първата част не е вярно. Не е вярно, че съдебният експерт е разполагал с всички документи. Документите са били в неговата фирма, старите които касаят този период са били в този счетоводител, който вече не е търсен, значи това просто не е вярно.

За субективната страна - не е осчетоводен прихода, нито разхода - това е истината, а какъв е финалния резултат може само да гадаем. Той, ако искаше да избегне нещо, щеше да осчетоводи и разхода. Пропуск е, стана ясно от къде е грешката, това престъпление не може да бъде извършено непредпазливо, то може да бъде само целенасочено. Затова казвам, че не е доказана субективната страна.

Подс.Д.: Единственото, което мога да кажа, че не съм укривал нищо.

СЪДЪТ на основание чл. 297 от НПК дава **ПОСЛЕДНА ДУМА** на подсъдимия:

Подс.Д.: Моля да ме оправдаете, ако може.

СЪДЪТ след тайно съвещание постанови присъда, която Председателят на състава обяви публично и разясни на страните срока и реда за обжалването ѝ пред Апелативен съд – Варна.

ПРОТОКОЛЪТ се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10,30 часа.

Председател: _____

Секретар: _____